

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 15.

Z KRAKOWA DNIA 21 LUTEGO 1818 Roku W NIEDZIELĘ

— Z Krakowa. —

Z powodu powszechnie głoszonej wiadomości, że Najjaśniejsi Monarchowie zjechać się mają tego roku w niewiadomym dotąd mieście, rozszalała się tu bardzo przyjemna i pocieszająca wieść, iż miejscem tego zjazdu się może być Miasto Kraków. Nie podobna określić, ile ta wiadomość (może tylko na życzeniu i nadziei ugruntowana) rozczuliła radością mieszkańców tutajszych. Każdy stara się ugruntować w mniemaniu, że ta szczęśliwa nastąpi chwila. Jedni przerzucając karty Historji, wystawiają ile to sławnych i całej Europie pamiętnych Epok w tem Mieście się odbyło; ile to ukoronowanych Główn bytnością swoją mury tego Miasta zaszczyliło; ile w tem mieście związków, krwi i zawartych sojuszków między najpierwszemi Mocarstwami stanęło. Cesarze i Królowie znajdowali w tej Stolicy wygodne pomieszkanie i godne swych Majestatów uczczenie. Na takież uczczenie staraliby się zdobyć dzisiejsi tego Miasta mieszkańcy dla swoich Wysokich Protektorów, z jakimby serc wylaniem niostby

każdy dla Nich hołd uszanowania i wdzięczności. Z drugiey strony Ci Potężni Mocarze widzieliby dzieło swoje i swem Jaśkawem spojrzeniem złożyliby węgielny Kamień szczęśliwości dla dzisiejszych i przyszłych pokoleń mieszkańców tego kraju!

W dalszym ciągu Posiedzenia Nadzwyczajnego Prawodawczego Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej, co do pytania, czyli dnie respektowe w przedmiotach wexlowych mają miejsce lub nie? po odcytnaney opinii Komitetu Prawodawczego, iż niemiąż miejsca. — JW. Morbitzer Senator delegowany zabrawszy głos dowodził, iż w zdarzeniach, kiedy Kupiec na Kupca wexlem sumę do wypłacenia przekazuje i termin wypłaty oznacza trzy dni respektowe po terminie upłynionym pozwolone być powinny, przy wexlach zaś przez siebie samego i na siebie samego wystawionych (sola wexel) i wexlach za widzeniem, (a vista) na drugiego do wypłacenia wystawionych dni respektowe miejsca mieć nie mogą.

Do którego wniosku Izba prawodawcza jednomyślnie przychyliwszy się zamieniła w prawo: Dnia respektowe w przedmiotach wexlowych wyjąwszy Sola i a vista wexle mają miejsce.

Co do pytania, czy każdy chociażby Kupcem nie był prawu wexlowemu poddać się może lub nie? Po odczytaniu opinii Komitetu prawodawczego, iż może się poddać

JW. Słotwiński Repr. Gminy Okręg. Chrzanów uczynił wniosek, iż przedstawione pytanie w Księdze Ustaw tutejszego kraju miejsca mieć nie może, iako przeciwną Konstytucyi, dowodząc, iż każdy może się poddać takiemu prawu iakiemu podlegać jest obowiązany, bo porządek publiczny w tym względzie żadnego wyboru niedozwala, art. 12 Konstytucyi wyraźnie i oznacza gatunki praw obowiązujących mających, to jest: Kodex cywilny, kryminalny i procedury, o wexlowym żadnej nie czyni wzmianki, a zatem i o poddaniu się mowy być nie może, nawet gdyby taki Kodex exystował, tedy i natenczas poddanie się takowemu prawu również jak poddanie się n. p. prawu kryminalnemu dopuszczanemby być nie mogło, nadto gdy według art. 15 Konstytucyi Sąd I. Instancyi, i Sąd Appellacyjny wyrokiwać mają we wszelkich processach bez różnicy ich natury lub osób, a zatem również każdy Obywatel iako i Kupiec podług praw w przedmiocie wexlowym ustanowić się mających sądzonym być powinien.

JW. JX. Dubiecki Repr. Gminy 6 M. Krakowa zabrawszy głos wniosł: iż kto nie jest Kupcem (względnie Kupca może się poddać prawu wexlowemu, ale gdy

obydwa nie są kupcami, poddanie się prawu wexlowemu miejsca mieć nie powinno.

(JW. Litwiński Reprzen oświadczywszy się przeciw opinii Komitetu prawodawczego przedstawił, iż gdy prawa postanowione są dla porządku publicznego, gdy w tych oddzielne postępowanie dla kupców też w skazane, i gdy przez prywatne układy nie wolno nadwierać porządku publicznego, a przeto kto nie jest Kupcem prawem wexlowym dla Kupców postanowionym poddać się nie może, wywodząc nadto, iż dozwoleń takowego poddania się otwiera drogę lichwiarzom.

JW. Sotykowicz Repr. Gminy 5 M. Krakowa przymawiając się oświadczył: jeżeli poddanie się pod prawo wexlowe supponuje razem w podającym mu się możność wydawania wexlów sposobem handlowym ma swoją osobę nie będąc Kupcem, tedy jest przeciwny Komitetu prawodawczego opinii, rozumie bowiem możność wydawania wexlów i załączenia tym sposobem długów przez Obywateliów nie Kupców być zarazą nayspeynie umarżającą fortuny Obywatelskie. Stan czyli powołanie właściwe handlowe, opierający się na nieustannym kredycie i nim się prawie jedynie utrzymujący ma pewny porządek i sposób rządu swoich Kapitałów któremi robi; iakiego zaden inny stan nie handlujący właściwie nie ma i mieć prawie nie może, któryby go na każdy prawie moment, nawet i na każdy oznaczony termin gotowym do odpowiedzi wierzycielowi z wszelką punktualnością wexlową stawiał. also przyspeynie stawiał bez znaczney szkody; ztąd nieuchronna uciążliwość dla Obywateliów

nie Kupców w niszczeniu się z swoich długów, stał nawet łatwa zęba majątków. Trwać to powinno w naszej pamięci, ile fortuny zginęło w Polsce przez dozwole nie, albo raczej cierpienie długie zwyczajie dłużenia się na wexle, zkad uznano potrzebę uchylenia takowego zwyczaju wyrażną Ustawą.—Lichwiarstwo tylko wszelkie korzystałoby z potrzeby ludzkiej lub lekkon yśności młodzieży, przykład dawny hędu i poznania się na nim naszych przodków powinienby nam służyć za przestrogę. Wniósł przeto JW. Reprezentant, iż jest różnego zdania od epinii Komitetu prawodawczego, dodając i tę Uwagę, że bywało w Polsce, iż możni niektórzy zaciągać zwykli byli z różnych stron długi na wexle, których potem kredyt osłabić się sami starali, aby ie za co za to na powrot wykupywać mogli, a tym sposobem kredytorów swoich oszukując z krzywdy ich znaczne zyski ciągnęli.—Przystąpiono do sekretne go wotowania, a 19 głosami przeciwko 14 zamieniła Izba w prawo. Kto nie jest kupcem prawu wexlowemu poddać się nie może.

Co do pytania, czyli w poszukiwaniu Regressu przeciw Indossantom (Girantom) porządek iak po sobie następują ma być zachowany, lub też każdy z nich solidarnie jest odpowiedzialnym.

Po odczytanej opinii Komitetu prawodawczego, iż każdy Solidarnie jest odpowiedzialnym.

JW. Morbitzer Senator delegowany oświadczywszy się przeciw opinii Komitetu prawodawczego wniósł: iż przy poszukiwaniu Regressu przeciw Trassantom i Indossantom porządek iak po sobie następują zachowany być ma; gdyż znając

swego cedenta od przyymującego wexel zawisło zaufać mu lub nie, dla tego o zwrot swey należności do nikogo iak do swego Cessyonaryusza udać się może, a w przypadku gdyby wystawca wexlu (Trassant) dla upadłości nie był wstanie zaspo koienia summy swego wexlu, risico nie do kogo innego tylko do pierwszego Indossanta ściągać się może.

Przystąpiono do wotowania i 26 głosami przeciwko 7 zamieniła Izba w prawo. W poszukiwaniu Regressu przeciw Indossantom porządek iak po sobie następują ma być zachowany.

Na posiedzeniu Seymu dnia 26 Stycznia r. b. z odroczenia przypadłego Izba prawodawcza postępując z porządku w Tytule o Pełnomocnictwie zamieniła iednomyślnie w prawo:

Pełnomocnictwo ogólne do wszelkich czynów nie jest dostatecznym, do niektórych przypadków szczególne pełnomocnictwo jest potrzebne.

Co do pytania, czyli pełnomocnikiem może być kobieta lub małoletni?

Po odczytanej opinii Komitetu prawodawczego, iż może być. — JW. Stotwiński Repr. Gminy Okr. Chrzałów zabrawszy głos wniósł: iż gdy według poprzedniej Uchwały Izby prawodawczej dopiero rok 21 skończony pełnoletność stanowiący, do przedsięwzięcia wszelkich działań cywilnych czyni zdolnym, gdy pełnomocnictwo równie iak kupno, sprzedaż, darowizna i t. p. jest kontraktem równych, a może i wyższych zdolności wymagającym, bo pełnomocnik nawet do Tranżakcyiow w tychże przedmiotach upoważnionym być może, gdy nie każdy pełnomocnik może poznać się łatwo może

na zdolnościach swego pełnomocnika, a zatem przez ostrożność prawa, w tym względzie bronionym być powinien, gdy pełnomocnik odpowiedzialnym jest za szkody zrządzone, małoletni zaś bez asystencyi opiekona swemu pełnomocniącemu odpowiadać nie jest mocen, przeto obciążać przy tej pierwszej zasadzie prawa, że tylko pełnoletni lub za pełnoletniego uznany do przedsięwzięcia aktów cywilnych jest zdolnym, znajdując, iż małoletni pełnomocnikiem być nie może.

Przystąpiono do wotowania sekretne go i 17 głosami przeciwko 13 zamieniła Izba w prawo: iż pełnomocnikiem może być Niewiasta i małoletni. Potem uchwalili iednomyślnie:

1. W przypadku śmierci dającego Pełnomocnictwo, pełnomocnik powinien dokończyć rozpoczętego dzieła Pełnomocnictwa, gdy zachodzi niebezpieczeństwo zwłoki.

2. Za szkodę z winy wynikającą odpowiada również Pełnomocnik darmo sprawujący Pełnomocnictwo, iako i ten który takowe za zapłatę sprawuje.

3. Należą się pełnomocnikowi procenta od kosztów poniesionych.

Co do pytania, czyli procenta takowe należą się od dnia wydatku lub zapozwania, po odczytanej opinii Komitetu prawodawczego, iż od dnia zapozwania.

JW. Sołtykowicz Repr. Gm. 5 M. Kr. oświadczył się przeciw Opinii Komitetu prawodawczego i dowodził, iż procenta należą się pełnomocnikowi od dnia wydatku, do którego głosu przymówił się podobnie JW JX. Markiewicz Repr. Gm. Okr. Lipowicz.

JW. Słotwiński Repr. Gm. Okr. Chrza-

nów wnioś: iż w odpowiedzi na przedstawione pytanie rozróżnić by należało czyli pełnomocnik przyjął także na siebie obowiązek prowadzenia Interesów własnym kosztem po ukończeniu Interesów powrócić się mającym lub nie przyjął: Jeżeli przyjął na siebie obowiązek, natehczas procenta należeć mu się tylko mogą od dnia zapozwu, bo łącząc wydatki tylko obowiązku swego dopełnienia, a zatem dopiero po upomnieniu się o zwrot takowych do procentu nabywa prawa; w drugim przypadku należy mu się procent od dnia wydatku, bo nie przyjąwszy obowiązku łożenia takowych, uważanym być może za pożyczającego, pożyczka zaś bez procentu domniemywaną nie bywa.

Przystąpiono do sekretne go wotowania, a po obliczeniu wotów, gdy się okazała równość tychże,

JW. Marszałek z mocy sobie udzielonej rozwiązując równość, oświadczył się za opinią Komitetu prawodawczego, a tak stało się prawem: Procenta od kosztów poniesionych należą się pełnomocnikowi od dnia zapozwu.

Następnie uchwalono iednomyślnie: Dający szczególne iako pełnomocnictwo do iakiego czynu może sam tenże czyn uskutecznić przed odwołaniem pełnomocnictwa.

W tym miejscu JW JX. Jaroński Repr. Gm. 7. M. K. w obszernym głosie, które do Akt seymowych złożył, przedstawił, a żeby uchylić uprzywilejowanie zwane Adwokato wskie, Mecenasowskie i. t. p, a zwrócić dawną palestrę. Lecz JW. Marszałek znalazłszy wniosek nie stósowny do tyczący się Materyi wezwał JW. Re-

prezentanta do porządku, a tak postępując w Tytule o Przedarzy i Kupna, tudzież o Kontrakcie Arendy. — Co do pytania, czyli ma być ograniczona możność przenoszenia własności Dóbr nieruchomości między żyjącymi na rzecz Duchowieństwa lub Instytutów pobożnych wyjąwszy Instytutu Naukowe? po odczytanej opinii Komitetu prawodawczego, iż ma być ograniczona, JW IX. Dubiecki Repr. Gm. 6. M. Kr. zabrawszy głos oświadczył się przeciw opinii Komitetu prawodawczego i wniósł: iż Kapituła Krakowskiej oraz Biskupowi Krakowskiemu służy nieograniczona możność nabywania Dóbr, a to z mocy Konstytucyi która wszelkie prerogatywy Kapituły, a przeto i Szlachectwo w swej mocy zachowuje.

JW. Sołtykowiec Repr. Gm. 5. M. Kr. na powyższy wniosek JW IX. Dubieckiego odpowiadając, oświadczył, iż ograniczenie powyższe nie deroguje prawom Kapituły Krakowskiej, bo Konstytucya wszystkich czyni równymi w obliczu prawa, różnicy nie przypuszcza. Kapituła ma Reprezentacyą w ciele prawodawczem, jest więc częścią Kraju, ktorey żadna nie sprzyja różnica.

JW. IX. Starowieyski delegowany od Kapituły zażądał, ażeby materia tocząca się zostawiona była do deliberacyi, do którego wniosku JW. Marszałek przychylny się zostawił rzecz tę w deliberacyi. Potem uchwalono jednomyślnie.

1. Prawo odprzedania może być trzeciemu ustąpione, prawo zaś odkupu nie może być ustąpione.

2. Przeciwno nabywcy rzeczy nieruchomości na publicznej licytacji nie mo-

żną czynić ozwrot rzeczy.

3. Nabywca Dóbr nieruchomości wienien jest utrzymać Dzierżawę przy posiadaniu, jeżeli tenże Dzierżawca ma kontrakt do Ksiąg Hipoteki wciągniony.

4. Ma być różnica między Dzierżawcą, którego kontrakt arendowny jest za hipotekowany, a pomiędzy tym, który hipotekowanego nie ma kontraktu.

(Dalszy ciąg tego Posiedzenia w przyszłej Gazecie.)

Leon Chwałibogowski

Sekretarz Seymowy.

Z Warszawy d. 14 Lutego.

Wypis z Rozkazow dziennych do wojska Polskiego Jego Cesarzewicowskiej Mości W. Xięcia Konstantego.

Dnia 29 Stycznia 1818.

Za Najwyższym Rozkazem.

Wracca do służby i umieszczony zostaje

W wojsku: Wykreślony z Kontrol Rozkazem Dziennym z dnia 19 b. m., porucznik Kulczycki, z przeznaczeniem do pełnienia, iak dawniej, służby w Placu Warszawy.

Otrzymują żądane dymissyie

W Gwardyi: Z pułku Granadyerów, Podchorąży Jan Karbowski, w stopniu podporucznika z wojska z pozwoleniem noszenia munduru.

Dla interessów familiynych

W piechocie: Adjunkt Sztabu Dywizyi 2giej piechoty, Kapitan Karol Czech, w stopniu Majora, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 2go Strzelców pieszych, Kapitan Leon Morawski, z pozwoleniem noszenia munduru. — Z pułku 4go liniowego, Podchorąży Hilary Baliński, w stopniu podporucznika z wojska.

Dla słabości zdrowia

Z pułku 4go liniowego, Kapitan Raymond Konański, i z pułku 8go liniowego, Kapitan Klemens Kozłowski, oba z pozwoleniem noszenia munduru.

Namiestnik Królewski mając sobie przedstawionych Rapportem Radcy Stanu Delegowanego z odbytey przez niego rewizyi Woiewodstw Krakowskiego i Sandomierskiego niektórych Urzędników Administracyynych, szczególniej celujących zdadnością i gorliwem pełnieniem powierzonych sobie obowiązków udziela w dowód ukontentowania Rządu, pochwałę tym którzy na zaszczyt ten zasłużyli, iako to: Kommissarzowi Obwodowemu Loch.

In enclentowi więźniów w Kaliszu Semelman.
— — w Piotrkowie Rzońcy.
Expedytorowi Dystrybutorowi Stępla w Wieluniu Steckiemu.

Jak z niedney strony zaprzykrą sobie pozyciue Namiestnik Królewski powinność naganiać i oddalić maiey dbałych Urzędników, tak z drugiey miło mu zawsze będzie oddawać sprawiedliwość gorliwości i usiłowaniom dążącym do zadosyć uczynienia przyiętym na siebie obowiązkom Urzędu.

W Warszawie d. 16 Lutego 1818 r.
Radca Sekretarz Stanu, Jenerał Bryg:
(pod.) *Kössecki*,
Za zgodność *K. Brodowski*, Z. S. J.

CZŁOWIEK SPOKOJNY

z nieznanym na Górze S. Bronisławy.

Homo sum humani nil a me alienum puto
Terrentius.

Dalszy ciąg powieści.

Szedłem z góry wracając się do miasta

sta, częścią zadziwiony, częścią rozczulony i zamysłony, ale zupełnie kontent z moiey przechadzki, nadewszystko i poznał ją lepiej, niż o Pielgrzymie. Widok wspaniały na Kraków, Wisłę, Wandę, Krakusza, Wola, Balice, Łobzów, okazał mi się w całej swoiey piękności; powietrze czyste, niebo pogodne, snuty w oczach moich myśli rozmaite i przypominały mi z historyi zdarzenia, szczególniej, że to miasto kwitnęło w tey tak rozumney świętey Wierze, i słynęło z tolerancyi, która ją cechuje, w ten czas nawet, kiedy inne wieki i kraie, (*) tak nazwane oświecone tey nie miały, i kiedy prześladowani wygnani za Religiją przez duchy wyniosłe, którzy pozorną gorliwością o nią chcieli błędy polityki, a nawet i występki swoje pokrywać, tem wygnaniem Polska, oświecona prawdziwym duchem tey czystey Religii, tchnącey miłością rodzaju ludzkiego przytułek dawała. Oto spojrzawszy na Balice, ten zamek niegdys Azyllum Bonarów familii przybyłej do nas z Weysemburga, z któremi Erazm Roterdańczyk korespondując, oddawał naszemu krainowi i Monarsze tę sprawiedliwość, którey późne wieki zazdrościć będą. Oto zamek, Wola, niegdys Kościół Ewangelistów; tu zamek, Łobzów, gdzie Król nazwany Królem Chłopów, dał sam nieoświeconemu i prostemu ludowi przykład, że dzieci Izraela, są stworzeniami oycza powszechnego ludów chociaż się różnią od innych w wierze; z tego to miasta nie maogie, ale pełne ducha prawdziwey Religii niezwyctione Pułki Polaków, szły na pomoc dzielnym Niemcom, które Król prawdziwie Chrześciański wzięwszy ich razem pod swoią kommandę do zwycięztwa nad Muzułmanami

(*) Czytaj wiek oświecony Ludwika XIV. i życie Kardynała Richelieu.

mi prowadził, aocaliwizy zagrożoną sto-
licę Austryi, uwolnił Niemców z nas Pola-
ków od Machometanizmu, którybyśmy za-
pewne wyznawać musieli. Może są Poli-
ycy, którzy przyganiają Sobieskiemu, tę-
goliwość ducha Religii, lecz ja jako nie-
mieszający się w rozprawy polityczne,
wielbię go; bo ~~nie on, może kto wie~~
gdyby Niemcy stałszy się łupem i siedli-
sikiem ten wyszedł, nieposunął się aż
tu, gdzie teraz oddaemy część sam Naj-
jaśniejszym Protegującym nas Monarchom
może oddawali byśmy ją jakiemu Baszy,
może w tej Świątyni Boga, gdzie są po-
pioty nieguys stawy naszej, bytby umie-
szczony zapewne Saray, koło którego są
miast naszych Duchownych, którzy tam do
Boga prawdziwego zanoszą modły, uwila-
łaby się zgraja niełitościwych rzezalców
pełniących niewinnych ofiar; może nie-
jedna z celujących wdziękami w tym mie-
ście kobiet, chcąc niechac, przyłączy od
Sultana musiała zarzuconą na siebie, za-
ślone, a oyczyzną Polaków, nie miałyby
szczęścia mieć Królem i Oycem Monarchę,
który jest wzorem cnót chrześcijańskich.
Akademia nasza ta dawna Kolebka Na-
uk, która zawsze składała się z oświeco-
nych i godnych Kopernika następców, mu-
siałaby o samym wpływie Religii Macho-
metanizmu na umysły z Alkoranu dysser-
tacyie rozprawiać; Duchowni nasi, któ-
rych niewielka jest liczba oświeconych,
łatwoby pozapominali prawd S. Ewangelii
i przystaliby może z ochotą do Raju Ma-
chometa. Tak postępując z myślami moie-
mi co krok, czułem moją ~~moją~~ własną
to upokorzona, to wzniesiona; zwracając
myśli moje do rozmowy z Jukundem, tak

pożytecznie strawioney, przypomniałem ją
sobie, co za wielką znajomość ludzi i świa-
ta w tym człowieku, co za prostota w wy-
stąpieniu się, zacząłem sam mówić do sie-
bie, i stanąłem odpocząć sobie trochę, ale
że ja taki jestem zupełnie mądry, jak i on,
odezwiała się we mnie miłość własna, bo
wielka rzecz i mądrość powybierać z Pi-
smem S. myśli, i przedawać ich za swoje i
wstrzemęźliwość utrzymać mnie przy
zdrowiu i czystości, czyni moje serce
czule tyle, ile potrzeba dla miłości bli-
źniego, również jak i do znoszenia cięża-
rów i nieodzownych przykrości przywią-
zanych do życia ludzkiego; a tak wychwa-
liwszy sam siebie, z podziwieniem sam
nad sobą i przed sobą, zostałem niezna-
cznie wciągnięty od miłości własnej do
tej doskonałości, że ja jestem jeden z 7m
mędrców tego miasta, i tak wysoko się
wzniosłszy, zostałem dudkiem miłości wła-
snej tak, jak graczapełnie, to jest: admira-
torem siebie samego; a zatem ósmym
mędrcom tego połączonego miasta. Alłści
znowu rozum mnie przedemną samem za-
wstydzac zaczął; pomyśliwszy trochę z
zastanowieniem ruszyłem daley naprzód,
rzekłem znowu do siebie, jeżeli Jukundus
pobrał myśli, z Pisma, lub z Ewangelii i że
jest z niey mądry, komuż nie jest wolno
tam szukać światła i rozumu; komuż jest za-
mknęta ta prawdziwa księga światła stwier-
dzona doświadczeniami óciu tysięcy lat! Bo
coż to jest rozum, nauki, hystoryja, jeżeli
nie wyjątki i zbiór dzieł, alboz doświadcze-
nia, albo z czynów ludzich: ledwie, że na
tę myśl wpadłem, alłści znowu miłość wła-
sna zaczyna mi wystawiać żem głupi, bo
jakie mogą brać ladajakiego starca, wło-

część za rozumnego, kiedy on nie jest, ani Akademikiem, ani Doktoręm utriusq; juris, ani Prawodawcą, ani Autorem, ani X. ani Medykiem, i który może nieczytał oryginału Pisma, ani żadnego z Klasycznych autorów, tak dawnych, iak i terażniejszych, ani Winkielmana o sztukach nadobnych, ani Dzienników Paryzkich, Warszawskich, ani Liberala, ani Krakowskiej Gazety, tylko samo Pismo S. które Bóg wie, iak tłómaczone i które w wielu miejscach z oryginałem się niezgadza, iak mówią i że daleko lepiej w Arabskim i Hebrajskim języku jest napisane; to znowu rozum mi odpowiada tem lepiej, że mało czytał, a dobrze pamiętał; bo inaczej możeby mnie był tak mocno nieprzekonał o tem co mówił. Więc cię Lukundus nie nowego nie nauczył taką rzeczą odezwała się znowu we mnie napowrót miłość własna. Jako odzywa się do mnie pamięć, którą często za rozum bierzemy w pomoc, i z nią razem rzekłem do siebie: chcąc siebie samego przed sobą samym upokorzyć, czyliż na świecie kto co nowego napisał; nawet z tych autorów, których my za nayoryginalniejszych mamy Homer naprzykład? Dzieł swoich niezbogaciłże podług swego wyznania powieściami imaginacyi, których temu Pisarzowi Greckiemu, dostarczał wydoskonalony i wykwiniony w sztukach Egipt, a które ludy Greków zachowały w tradycyjach, małoż ich on sobie nieprzywłaszczył; a owe Pizystraty, owe Likurgi, Solony, wieleż w ich prawach i mowach niekunałdnie się wyjątków z baiek Homerówskich, nawet naypiękniejsze do Prawa myśli, iakże nie od niegoż pobrali? Owi

Rzymianie, wieleż to oni wieków byli w gręby niewiadomości nauk, dzieł i gustu, które psuły i zdobyły Ateny, i dopiero za panowania Augusta, tego miłośnika oświaty, wkrzesił je i wydobył Wirgili, który naśladował iak wiemy Homera; Herazy niekopiiowałże Anakreonta, Owidiusz, niezbogaciłże się a miłośnek Sapho? A gdyby niebył Leona X. Papieża, który pozbierawszy już mające być na wieki zagrzebane i zagubione nauki wypędzone razem z Religiją przez barbarzyństwo Turckie z Konstantynopola, czy mielibyśmy teraz, aby jednego z terażniejszych wszystkich autorów? którzy nie innego nie są, tylko kopie kopii, oryginału, nam wszystkim niewiedomego, i którzy wszyscy oświeconemu światłu czystego ducha Religii. Studze sług Boskich, wienni jesteśmy to co umiemy: nie mielibyśmy ani cudowney budownictwa sztuki, którey gieniusz prowadził rękę w wystawieniu Kościoła S. Piotra w Rzymie, dawnym Kościołom Greków i Rzymian w spaniałości wyrównywalącym; nieposiadalibyśmy sztuki malowania, nie mielibyśmy ani Apollina Belwederskiego, ani Wenery Mediciuszów; a gdyby nie kollizye ustawiczne Kościoła z Rządami, gdyby nie fanatyzm, którego oszuści politycy, a mędracy i wieża zwiedzeni od nich, używali na pogębienie tej S Wiary; kto wie iak daleko wszystkie narody oświecone, przybliżyłyby się do szczęścia i wzajemney miłości, zgody i pokoju, które to cnoty są z Ewangelii wzięte, i koniecznie wynikające skutki zbawienne, prowadzić za sobą muszą.

D O D A T E K

D O N^{ro} 15.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E J

Z KRAKOWA DNIA 22. LUTEGO 1818 Roku W NIEDZIELĘ.

— Z Krakowa —

Dokończenie Pisma o Zaprowadzeniu i ustaleniu nowych Miar i Wag, w Rplitey Krakowskiej przez Romana Markiewicza.

Oznaczenie wielkości, nowego Łokcia, Mili, Funta i kwarty Krakowskiej z podziałami swemi, w miarach Francuzkich.

a) Łokieć Krakowski dzielić się będzie, tak iak dotąd, na 2 stopy; Stopa na 4 ćwierci; Cwierć na 6 cali; Cał na 12 linijek — Sążeń zawierać będzie 3 łokcie.

Metr zawiera 1,666 (*) albo 0,555 sążni Krakowskich.

Dekamestr . . . 16,66)

Hektometr . . . 166,6)

Kilometr . . . 1666,7)

Łokieć Krakowski

Decymetr . . . $\frac{1}{10}$ czyli 0,166 łokci, to jest 4 cale Krak.

Centymetr . . . $\frac{1}{100}$ f. kr. to jest 0,4 cale kr.

Millimetr 0,43 linijy krak.

Sażeń Krakowski 1,8 metrów francuzkich

Łokieć nowy krakowski ma 6 Decymetr. albo 60 Centymetr czyli 600 Millimw.

Stopa 30 300

Cwierć $1\frac{1}{2}$ czyli 1,5 15 150.

Cał $\frac{1}{2}$ czyli 0,25 $2\frac{1}{2}$ czyli 2,5 25.

Linijka $\frac{1}{4}$ czyli 0,208 $\frac{1}{4}$ czyli 0,208 $2\frac{1}{4}$ czyli 2,083.

Mila dawna zwyczajna francuzka, iakich się rachowało 25 na 1 stopień, zamyla 2,282 sążni francuzkich; a zatem mila geograficzna, których się rachuje 15 tylko na 1 stopień, zawierać będzie 3,803 $\frac{1}{2}$ sążni fr. czyli 7407,893 metrów, a zatem 4115,496 sążni nowych krakowskich.

Mila polska dotąd niemiała swoiey miary pewney, teraz wzięta zaś, iako równa mili geograficznej, zawierać będzie 4115,496 sążni nowych Krakowskich, czyli 7,40789 Kilometrów francuzkich.

b) Funt Krakowski dzielić się będzie na 2 grzywny; Grzywna na 8 Uncy; Uncya na 2 łoty; łót na 4 Drachmy czyli kwintle; Drachma na 3 skrupuły; skrupuł na 20 gram (*) Centnar funtów 100; Kamień funtów 32; Funt 7.680. gran.

(*) Wszędzie będą statecznie używał kropek dla oddzielenia wższych liczb porządków; dla różróżnienia zaś liczb całkowitych od ułamków dziesiętnych, będą kładł kreski za odziatki.

(*) Francuzki skrupuł dzielił się na 24 gran; ale że ten już niecxystuje, a z niemiecckimi miarami w związku być musimy; dla tego wziętem Stosownie do niemiecckiego podziału skrupuł wazący 20 gran.

ników Towarzystwa Warszawskiego i porównanie ich z nowemi miarami Francuzkami, jest w części niedostateczna: lecz o podobnych omyłkach można by najprzód powiedzieć, iż na tak pospolite zaniedbanie miar, omyłek tych ani dowiedzieć ani zbliżyć niemożna. A do tego gdyby nawet jakie były popełnione omyłki, przeciwko prawidłom i prawdom znanym Fizyki terazniejszemu, te nie mogą mieć wpływu tylko na jedności do tychczasowe, i pokazałyby się w porównaniu onych z nowemi jednościami; lecz co się tyczy porównywania tych naszych nowych miar z dawnemi francuzkami lub z zagranicznymi iakimikolwiek, te tylko chyba w nich mogą zachodzić, od których z natury swojej, cały systemat metryczny, nie może bytć wyjęty, lub iakie popełnione zostały przez uczone, na których się powadze wspierałem. Dla tego przy poprawie nawet jedności mechanicznie u nas wyrobionych, następujące obrachowanie i porównanie miar nowych z zagranicznymi, nie może podpadać żadnemu odmiannie.

a) *Miary Długości.*

Stopa dawna Paryzka zawiera 12,993 calów now. Krak. czyli 144 lin. paryz.
 Łokiec dawny paryzki 526,8 lin. 1,98 łok. now. krak.
 Sążen dawny paryzki, równy 6 stopom; 1,949 Metrom; 1,0826 sążni n. krak.
 28 calów ciśnienia barometrycznego, równie 76 centymetrom, wynosi 30,4 cal. no. krak.
 Łokiec Angielski (Yard) zawiera 405,55 lin. paryz. 1,52 łok. now. krak.
 Łokiec Wiedeński 345,42 1,29.
 — Lipski 250,6 0,942.
 — Wroclawski 255,3 0,959.
 Arszysz Rosyyski 315,4 1,184.
 Wiersta rosyyska zawiera 547,5 sążni francuzkich, a zatem 592,395 sążni now. krak.
 Gdy więc mila nowa polska ma 4115,496 sążni n. krakow.; więc równa jest 6,947 wierstom rosyyskim.

b) *Miary Ciężarów.*

Funt dawny Paryzki zawiera 10,488 assów holenderskich; 0,979 funt krak. nowych,
 — Angielski (avoir du pois) 9,441. as. hol. 0,907.
 — Wiedeński 11,655,427 1,120.
 — Lipski 9,716 0,933.
 — Wroclawski 8,434 0,810.
 — Rosyyski 8,512 0,818.
 Funt Aptekarski Nuremberski, wszędzie w Niemczech używany za pormalny i w naszych Aptekach, dzieli się na 12 uncyy; Uncyya na 8 Drachm; Drachma na 3 Skrupuły; Skrupuł na 20 gran: funt przeto ten zawiera 3760 gran.
 Funt Nuremberski zawiera 357,95 gramów 0,795 funt now. krakowskich.
 Uncyya 29,8292 3,817 uncyy krakowskich. n
 Drachma 3,7286 0,984 drachm krak.
 Skrupuł 1,2428 0,984 skrup. krak.
 Gran 0,06214 0,984 gran now. krak.

c) *Miary pojemności (Capacitatis.)*

Dawny Boasso (boisseau) Paryzki 640 cal. sześć. par. 3,18 garcy n. krak.
 Dawny Pęt (Pinte) 49,254 0,977 kwart n. krak.
 (Angielski Quarter do rzeczy sypnych 14,408 71,46 garcy n. krak.
 (— — — Pipa do ciekłych 24,066 1,657 beczek krak.
 (Wiedeński Metz do sypnych 3,100 15,32 garcy n. krak.
 (— — — Eymmer do ciekłych 2,852 14,14 garcy n. kr.
 (Lipski Szeffel do sypnych 5,338 26,47 — —
 (— — — Eymmer do ciekłych 3,824 18,96
 (Wroclawski Szeffel do sypnych 3,524 17,48
 (— — — — Eymmer do ciekłych 2,800 13,88 — —
 Rosyyski Czwert do sypnych 10,359 51,38 — —
 — — — Wedro do ciekłych 619 3,070 — —

Te są myśli moje względem zaprowadzenia miar nowych Francuzkich, i takich onych przystosowanie do naszego kraju zdało mi się bydź naydogodniejszy, które jeżeli będą łaskawie przyjęte i od W. Senatu zatwierdzone, zostawią nam na zawsze, miłą pamiątkę Naczelnictwa J.W. WP. Dobrodzieia w pierwiastkach tak przykrych naszymy Rzeczypospolitęy, a moja przynajmnięy gorliwość za zasługi mi u Współobywatelów poczytaną zostanie.

Prostuje się omyłka w Dodatku do Gazety poprzedzającej na stronie 166, wierszu 38 zamiast słów: *rownosc zaczyna*, czytać trzeba: *rdęność znaczna*.

Towarzystwo Dobroczyńców.

Z pomyslnym skutkiem i ukontentowaniem powszechnym odbyła się Loterya z ośmuset fantów złożona, na korzyść ubogich pod Opieką Towarzystwa naszego zostających dnia 15. b. m. w Sali W. Knotza,

Osim Stolików, naypięknięy ozdobionych zajęły z przydanemi sobie do pomocy Kawalerami:

Jaśnie Wielmożne Nikorowiczowa:

- — Hr. Wodzicka Karolowa.
- — Hr. Wielopolska Janowa.
- — Konarska z Wodzickich.
- — Hx. Szembekowa.
- — Wałęwska Alexandrowa.
- — Mieroszevska Janowa.
- — Drake.

Każdy Stolik miał sto fantów, równym rozkładem efektów podzielonych, swoy Numer Losem oznaczony, równie każda Dama z Kontroli tak Bilety kupowano, losem do każdego stolika przeznaczone, z wazonu los wygrywający fant, do Numeru przy fencie oznaczonego odnosząc wyciągała, co tak zreczenie i przed-

ko uskutecznionym zostało, iż ciągnięcie ogólne nad pułtory godziny nie trwało. Dzięki J.W. Badeni Kasztelanowej, i Szanownym Paniom, które tyle uтрудzenia tak w zbieraniu fantów iak w urządzeniu całym podjąć raczyły. Dzięki Szanowney Publiczności, za choyne obdarzenie tytuł pięknoimi fantami, i rozkupienie wszystkich Biletów. Dzięki W. Knotzowi za pozwolenie Sali, i pomoce Towarzystwu zawsze przyjaźne. Dopięty Cel, pobożney Warszey, Szanwane Panie zasługi, wsparcie i zasitek Ubogim przynoszący.

Mieroszewski, Prezy.

Naywiększe Stopnie Zimna.

Dnia 14	Stycznia r. b.	stopni zimna	—	9,8
— 15	—	—	—	8,0
— 16	—	—	—	7,0
— 17	—	—	—	6,6
— 18	—	—	—	3,8
— 19	—	—	—	1,0

W tych dniach jest równanie czasu + 14 minut, co znaczy: że zegarek dobrze idący powinieniem pokazywać 14 minut więcej, wtedy kiedy jest 12 godzina nad Kompasie słonecznym.

D O N I E S I E N I A.

Licytacya ruchomości po miegdy Maryannie z Kryszkierów Glogierowej pozostałych, iako to sukien Damskich różnych, bielizny, Pościeli, Stolarszczyzny, Szklakasztowności zacznie się dnia 23. Lutego r. b. o godzinie 9tej ranney w Kamienicy w Ryńku Miasta Krakowa pod Liczbą 355. stojącej, na piętrzej pierwszym.

Kraków 16 Lutego roku 1818.

Matakwicz, Not. Publ.

Wies Kawenczyn, w obwodzie Stopnickim w Grantach Rędzińnych z lasem Dębowym, Grabowym i Olszowym w Paszach i Łakach, mila od Nowego Miasta Korczyzna, od spławney rzeki Wisły pół mili, jest do sprzedaw; życzący sobie kupić, raczy się udać do teyże wsi.